

[P. Mortensen.]

Personer gør Indfødsretten betinget af, at de senest den 30. April 1950 over for Indenrigsministeriet godtgør at være løst fra deres tidligere statsborgerlige Forhold.

I Udvalgsbetænkningen er anført en Del statistiske Oplysninger. Jeg skal nævne, at af de 390 Personer, som Lovforslaget plus Ændringsforslagene omfatter, er 267 Mænd og 123 Kvinder. Efter Alder fordeler Ansøgerne sig saaledes, at 71 er under 30 Aar, 305 mellem 30 og 70 Aar og 14 over 70 Aar. Den sidstnævnte Gruppe bestaar udelukkende af Personer, der enten er født her i Landet eller i hvert Fald gennem en lang Arrække har haft fast Bopæl her i Landet og Tilknytning til det danske Folkesamfund.

Endvidere kan om de paa Lovforslaget og Ændringsforslagene opførte 390 Personer oplyses, at 61 af disse tidligere har haft dansk Indfødsret, men har mistet den ved Naturalisation i Udlandet eller ved Ægteskab. Om 119 Personer gælder det, at de er født inden for den nuværende Rigsgrænse, medens 71 er født i Sverige, 13 i Norge og 187 i andre Lande. Man vil heraf se, at over Halvdelen af Ansøgerne er af skandinavisk Oprindelse.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at naar Udvalget allerede nu har ment det rigtigst at forelægge Resultatet af det indtil nu udførte Arbejde, skal dette ikke forstaas saaledes, at dette Aars Arbejde med Indfødsretslovgivningen hermed skulde være afsluttet, for det er det ikke. Udvalget er bekendt med, at der i Indenrigsministeriet endnu henligger en Række Ansøgninger om Indfødsrets Meddelelse og ogsaa om Erhvervelse og Bevarelse af Indfødsretten — altsaa Andragender, der omfattes af de to Lovforslag. Udvalget har haft til Behandling. Men da disse Andragender endnu kun delvis er færdigbehandlet i Ministeriet, har man i Udvalget anset det for rigtigst foreløbig at afslutte med det foreliggende Resultat og herefter afvente Fremsættelse af nye Lovforslag.

Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag og derefter Lovforslaget til Vedtagelse.

Det andet Lovforslag, Udvalget har haft til Behandling, nemlig Lovforslaget om Erhvervelse eller Bevarelse af Indfødsret, er jo af en noget anden Karakter end den almindelige Indfødsretslov. Dette Lovforslag omfatter, saaledes som det foreligger, tre forskellige Forhold. For det første omfatter det de Personer, der her i Landet er født som Børn af tyske Forældre, og som i

Henhold til § 2 i Loven af 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret automatisk erhverver Indfødsret ved 19 Aars Alderen. Disse Personer omfattes af Lovforslagets § 1. For det andet er der de tyske Kvinder, der ved Ægteskab med danske Mænd erhverver dansk Indfødsret i Henhold til § 3 i Loven af 1925, og som omfattes af det foreliggende Lovforslags § 2. Endelig er der de danskfødte Kvinder, der i Henhold til § 5 i Loven af 1925, selv om de indgaar Ægteskab med fremmede Statsborgere, bevarer deres danske Indfødsret; saa længe de ikke flytter ud af Riget. Disse Personer omfattes af det foreliggende Lovforslags § 3.

For alle de tre Kategoriers Vedkommende drejer det sig altsaa om Personer, der i Henhold til bestaaende Lovgivning uden videre vilde have erhvervet eller bevareret dansk Indfødsret, hvis ikke Danmark var blevet udsat for den tyske Besættelse og de deraf følgende særlige Forhold.

Vi oplevede jo under Besættelsen, at en Række Personer her i Landet plejede betydeligt mere Omgang med Tyskerne, end paakrævet var, og en Del af disse Personer udviste en Opførsel, der kun kunde betegnes som nationalt uværdig, og som vakte Forargelse i vide Kredse af den danske Befolkning. Det gav da ogsaa Anledning til, at vi fik Loven af 12. Juli 1946, hvorved den Række af Bestemmelser i Loven af 1925, som jeg nys har omtalt, midlertidigt sattes ud af Kraft, saa at man herved blev i Stand til i særlig graverende Tilfælde at nægte Personer den Indfødsret, som de ellers i Henhold til gældende dansk Lov vilde have erhvervet.

I Hitlers Tyskland var man jo ikke saa tilbageholdende med at fratage tyske Borgere deres Statsborgerret. Et Antal Personer blev, skønt de i deres Hjemland havde udført store nationale Bedrifter og ved deres Indsats havde bidraget til at placere Tyskland mellem de førende Kulturstater, uden videre „ausgebürgert“ og deres eventuelle Formue inddraget til Fordel for Staten, hvis de paa et eller andet Omraade havde yttet Opfattelser, der ikke svarede til, hvad Rigets Fører ansaa for rigtig. Noget lignende vil naturligvis ikke kunne ske her i vort demokratiske Danmark. Her skal der meget tungt vejende Grunde til, at man skal nægte en Person sin enten ved Fødsel eller paa anden Maade erhvervede Statsborgerret.

Det var da ogsaa mange Betænkneligheder, der kom til Orde, da man her i Tinget skulde tage Stilling til det Lovforslag, der førte til Loven af 12. Juli 1946. Man var klar over, at det kunde være vanskeligt i de en-